

**NEI
TIL UTBYTTINGSHJELP!
TIL KAMP MOT
IMPERIALISMEN**

**STØTT
FRIGJØRINGSBEVEGELSENE**

**Ja til en hederlig
handelspolitikk!**

Sosialistisk Ungdomsforbund

Vestre Elvebakke 12 Oslo 1.

www.akp.no (2024)

SUFs boikottaksjon mot NGS's Peru-aksjon viste tydelig at det er behov for en debatt om u-hjelps-spørsmål. Dagbladet kalte oss usmakelige, Arbeiderbladet sa vi var avmektige. Borgerpressen gikk sammen om å slakte oss, og boikottet innlegg som tok vårt standpunkt. La oss med dette invitere til en debatt om u-hjelp - til hvem og hvorfor?

HVA ER ET U-LAND?

I den borgerlige propaganda kalles verdens fattige land utviklingsland. Dette er en totalt misvisende betegnelse. I stedet for å utvikle seg, har disse landenes økonomi i de siste årene stagnert - eller vært i tilbakegang. I forhold til den rike del av verden blir disse landene fattigere og fattigere.

HVORFOR BLIR DE FATTIGERE?

De fattige lands økonomi er basert på en eller noen få råvarer som eksporteres til industrilandene. På verdensmarkedet viser råvareprisene en stadig synkende tendens. Dette betyr at den rike verden får billigere og billigere produkter fra de underutviklede land. For å hindre at u-landene bryter med denne internasjonale arbeidsdelingen har de rike land innført en toll-mur som vanskeliggjør en større produksjon og eksport av ferdigvarer og halvfabrikata fra de fattige land. Når frigjøringsbevegelser i den tredje verden går til kamp mot denne utbyttingen for å skape nasjonal selvstendighet og økonomisk utvikling, forsøker vestmaktene å hindre dette med militære maktmidler.

HVA ER 'U-HJELP'?

Det som i dag kalles u-hjelp er lån, gaver og eksperthjelp fra de rike til de fattige land. En slik bistand kan ha en utviklingsfremmende virkning. Men ofte blir denne hjelpen gitt til reaksjonære regimer som benytter midlene til å stabilisere sin egen maktposisjon. Dessuten er det ytterst sjelden at den såkalte u-hjelpen motvirker årsaken til de fattige lands økende fattigdom. Det viktigste er at også den positive bistand oppheves fullstendig ved at de vestlige land motarbeider u-landene både med handelspolitiske tiltak og militære intervensjoner.

PRIVATE INVESTERINGER

I de fleste tilfeller blir også de private investeringer betraktet som hjelp til u-landene. Men hvem tjener på en slik privatkapitalistisk ekspansjon? I dag kontrollerer amerikanske selskaper 40% av Latin-Amerikas totale produksjon. I løpet av 1950-65 investerte de samme konserner 3,8 milliarder dollar og trakk under det samme tidsrom 11,3 milliarder dollar hjem til USA som utbytte! For de andre u-land var det tilsvarende forhold 5,2 og 14,3 milliarder. Dette viser at de private investeringer ikke representerer noen hjelp for verdens fattige folk, men tvertimot er en av hovedårsakene til at utbyttingen kan fortsette.

ETT EKSEMPEL:

Marcona Mining Company investerte i 1954 500 000 dollars i Peru. På seks år fikk selskapet en tilbakebetaling på 6000 % - netto.

UTBYTTINGS-STRUKTUREN

Råvarekildene i den tredje verden eies oftest av en nasjonal overklasse og utenlandske selskaper i fellesskap. De rike land er nemlig meget interessert i å investere i den tred verdens råvaresektor, for så å importere råvarer til sin industri. Der blir råvarene foredlet til ferdigvarer, og en del av disse industriproduktene eksporteres tilbake til de fattige land. De rike land tjener på dette forholdet. For de fattige land er det katastrofalt. Imperialisme er derfor ikke noe "slagord" for u-landene, men en hard handels- og militærpolitisk realitet.

FRIGJØRINGSBEVEGELSENE

Denne utviklingen foregår ikke uten motstand. Overalt i den tredje verden ser vi at bøndene organiserer geriljaenheter for å styrte den nasjonale overklasse og de utenlandske kapitalinteressene. Hvis vi sender "utviklingshjelp" til disse landene, betyr det bare at deres reaksjonære regimer kan frigjøre større kapital til forsvaret. Dette forsvaret brukes så for å undertrykke de fattige bøndene og hindre at de tar utviklingen i sine egne hender.

REVOLUSJON

Det finnes idag ingen annen mulighet for de fattige land som ønsker å bli utviklingsland (d.v.s. land i utvikling) enn at landenes egne fattige masser kvitter seg med sine innførte og utenlandske undertrykkere. Det finnes ingen annen virkelig utviklingshjelp fra vår side enn aktivt å støtte den kampen disse frigjøringsbevegelsene fører.

STØTT FNLI

Den hardeste kampen mot undertrykkerne i verden idag fører de vietnamesiske bøndene. Vil vi utvikling, støtter vi FNLI. Vil vi utvikling, støtter vi frigjøringsbevegelsene i Angola og Mocambique, som kjemper mot vår NATO-allierte Portugal. Og vi støtter de land som har kastet av seg undertrykkerne - Kina, Cuba, Nord-Vietnam, Nord-Korea, Tanzania. Støtte til undertrykkere hindrer utvikling, støtte til frigjorte fremmer den.

30 000 000 DØR

Ca. 30 millioner mennesker ble drept i løpet av 2. verdenskrig. I løpet av 1967 vil 30 millioner mennesker dø av sult. Verden idag er i en krigssituasjon. Denne krigen føres mellom rike og fattige, mellom sultende og mette, mellom undertrykte og undertrykkere.

NORGE OG DEN TREDJE VERDEN

I dag vil alle gi u-hjelp. Partienes ungdomsorganisasjoner driver ren overbudspolitik i forhold til hverandre. AUF og KrFU kappes om å gi mest. Hvorfor alt dette sirkus?

Hvorfor snakker man så lite om vår handels- og skipsfartspolitik, vår stemmegivning i internasjonale organisasjoner og vår militære allianse-politikk?

Svaret er klart: Massene i Afrika, Asia og Latin-Amerika vil ikke lenger finne seg i sin undertrykte stilling. De er i ferd med å reise seg med våpen i hånd. Samtidig begynner også folk her i den rike verden å oppdage hva som foregår. De borgerlige partiers ungdomsorganisasjoner - AUF inkludert - forsøker midt i denne kamp på liv og død å tilsløre motsetningene. De forsøker å innbille oss at spørsmålet om utvikling i den tredje verden er et teknisk spørsmål, som kan løses ved å gi disse landene mer penger.

Men dette spørsmålet er et politisk spørsmål. Det er et spørsmål om å solidariseres seg med de fattige bondemasser verden over i den kamp de fører mot en føydal overklasse og mot imperialismen.

NORSK HANDEL OG SKIPSFART

De norske myndigheter har satt meget høye tollsatser på industrivarer fra u-landene, mellom 15-30%. Vi stemte mot tolllettelse for slike varer fra u-land på FN's konferanse for handel og utvikling, UNCTAD, i 1964. Vår myndigheter gikk på samme konferanse imot at UNCTAD's eksperter skulle analysere de store skipsrederienes politikk. De gav mot et finansieringsfond som kan gi støtte til u-land i forbindelse med prisfall på råvarer på verdensmarkedet. De setter seg også imot en prisforhøyelse på råvarer. Norge er en del av den rike kapitalistiske verdens maktapparat. De norske myndigheter deltar aktivt i en vestlig handelspolitikk som motarbeider industrialisering av u-landene. For å beskytte sine interesser har de rike land også gjennomført en omfattende militær integrasjon og opprustning.

HOVEDFIENDEN

Før vi kan vite hvordan vi kan støtte frigjøringsbevegelsene, må vi vite hvem som er deres hovedfiende.

En makt i verden idag eier 60% av verdens rikdommer til tross for at dens befolkning ikke utgjør mer enn 6% av verdens befolkning. Denne makt har over 3.600 militærbase plassert rundt om på kloden for å slå ned enhver som truer dens hegemoni. Den har maktmidler til å avsette og innsette regimer som tjener dens kapitalinteresser. Særlig i Latin-Amerika og Asia er den engasjert mot fattige bønder som krever sin rett til å leve et menneskeverdig liv. Klarest kommer dette til uttrykk i Vietnam. Denne makt er USA, og med denne makt er Norge alliert.

NEI TIL NATO

I Vietnam har USA, de fattige lands fiende nr. 1, over en halv million soldater, satt inn for å forsøke å slå ned bondebe-folkningens tapre frigjøringskamp. I Angola og Mozambique kan Portugal fortsette sin kolonikrig takket være NATO's våpen og militære ekspertise. Norge er integrert i dette systemet. Regjeringen tillater amerikanske vietnamsoldater å avholde øvelser på vårt territorium. Den bygger radarbase for amerikanske polaris-ubåter og eksporterer Bulpup- og Sidewinder-raketter som ledd i "NATO's felles våpenproduksjon". På denne måten har Norge blitt et aktivt ledd i den vestlige verdens militære undertrykkelsesapparat, en støtte for status quo i verdenssamfunnet. Skal vi kunne solidariseres oss med de fattige folks frigjøringskamp, må vi løsrive vårt eget land fra NATO's militærapparat og politiske dominans.

SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND KREVER:

Økt import av og nedsatt toll på industriprodukter fra u-landene.
Økonomisk og politisk støtte til frigjøringsbevegelsene.
Høyere pris på råvarer.
Sterk økning av finansiell bistand; gaver og rentefrie lån.
til progressive land og frigjorte områder.
Slutt på den norske skipsfartsboikotten av Nord-Vietnam, Nord-Korea og Cuba.
Norsk utmelding av NATO.
En regjering som er villig til å gjennomføre slike krav i praksis!
Nei til EEC!